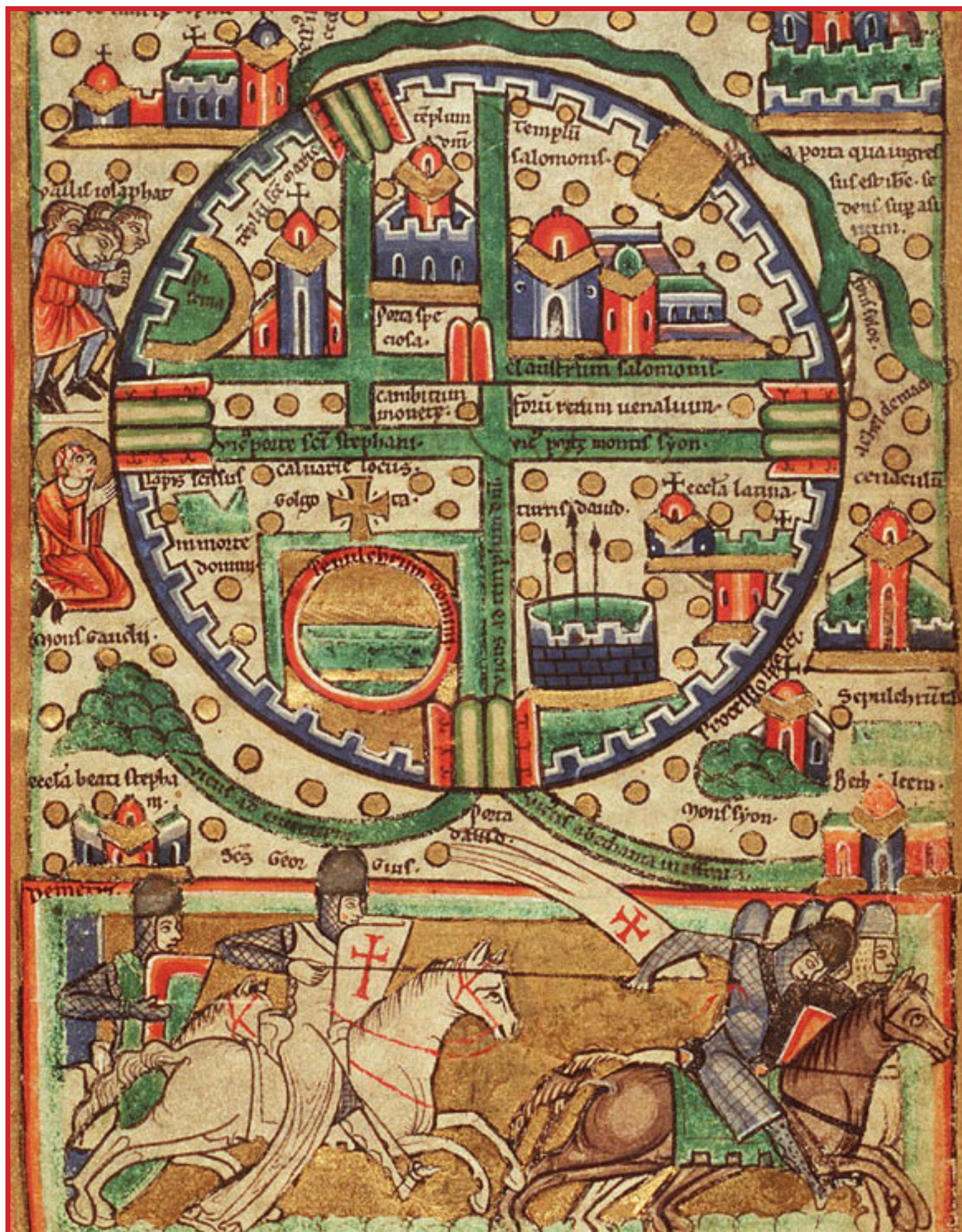

Asociația *Magnus Prioratus Romaniae*

NON NOBIS DOMINE

*Foaia Ordinului Suprem Militar
al Templului din Ierusalim*

*Nr. 2 / București, iulie 2013
(895 A.T.)*

București, 2013: Capitulum Național al Ordinului

Non nobis Domine

Proiect realizat din ordinul
**Marelui Prior General
Magistral al României,
ES Cavaler Mare Cruce
Dan Vasiliu,**

de Nobila Doamnă Comandor
Irina Airinei și membrii
Comanderiei nr. 3 “Sf.
Gheorghe”, București
cu sprijinul Nobilului
Comandor dr. **Florin Rusu.**

Au colaborat: ES Mare Ofițer
Mihaela Dimitrescu, Prior
al Bucureștilor și Ilfovului,
ES Cavaler Mare Cruce Dan
Medeanu, ES Cavaler Mare
Cruce Nicu Stoenescu, Mare
Mareșal al OSMTH și E.S.
Cavaler Mare Ofițer Bogdan
Apostolescu, Mare Port Drapel
al Marelui Priorat General
Magistral al României

Concepția grafică: M. Vasile
ISBN 978-973-0-12779-9

*Ca în fiecare an, Cavaleri și
Doamne ale Templului, aparținând
structurilor OSMTH din întreaga
țară, au participat la Capitulum
Național al Ordinului.*

Această reuniune este una
de bilanț și analiză a activității
Prioratelor și a Comanderiilor care
intră în componența acestora, este
un moment în care, privind înapoi la
anul care a trecut, putem să ne facem
propriile bilanțuri, să ne bucurăm
sau nu, să ne dorim să facem mai
mult și mai bine.

În afară de participanții sosiți
din toate regiunile țării, am fost
onorați să avem alături de noi preoți
reprezentanți ai Bisericii Creștine,
care au binecuvântat întreaga
adunare. (Continuarea în pag. 4)

Suprem Militar al Templului din Ierusalim

Din cuvântul de deschidere al ES Dan Vasiliu, Marele Prior General Magistral al României

„Tabla valorilor se stabilește pe indelete.”
(O. Goga)

Excelențele Voastre, Monsenior, Prea
Cucernici Părinți, stimați invitați, iubite
surori și iubiți frați,

Au trecut 10 ani de când primii
templieri și-au început lucrarea în România.
Se împlinesc nouă ani de când ființează
Marele Priorat al României al Ordinului
Suprem Militar al Templului din Ierusalim.
Anul care vine, cu voia lui Dumnezeu, vom
sărbători un deceniu de la acest eveniment
foarte important pentru noi. Până să ne
bucurăm împreună, mai avem însă mult de
construit și multe lucruri de pus la punct.

Voi face o scurtă trecere în revistă
a principalelor evenimente și realizări ale
anului ce a trecut.

Activitatea noastră a debutat
cu participarea fraților și surorilor la
„Săptămâna de rugăciune pentru unitatea
creștinilor”, în perioada 18-25 ianuarie 2012.
Ca-n fiecare an, frații și surorile au răspuns
cum se cuvine la chemarea într-o credință și
unitate creștină. Ne-am bucurat aflându-ne
alături unii de alții, dreptmăritori creștini
de toate confesiunile și ne-am îndestulat
sufletul de iubire, speranță și credință. Anul
ce a trecut au fost primiți în Ordin noi
frați și surori și au avut loc ceremonii de
înnobilare organizate de Prioratul Regional al
Bucureștilor și Ilfovului, Prioratul Regional al
Transilvaniei, Maramureșului și Sătmăruului
și Prioratul Regional al Banatului, Crișanei și
Țării Hațegului. Numărul nostru a crescut la

peste 1100 de membri, incluzând Sergenții și
Scutierii din Comanderiile subordonate. Este
meritul celor ce s-au ocupat de dezvoltarea
Ordinului în teritoriu, Comandanții de
Comanderii, Ballivii și Priorii Regionali,
precum și al fraților și surorilor care au sprijinit
aceste acțiuni. Lupta noastră permanentă în
apărarea credinței, a celor oropsiți, precum
și ajutorul acordat celor aflați în nevoie cere
calitate. Știu că anul ce a trecut a fost un an
zbuclum, atât economic, cât și politic. Unii
au trecut prin momente dificile, iar pentru
alții au avut loc schimbări uneori dramatice.
Acolo însă unde s-a menținut spiritul de
fraternitate și Comanderiile au lucrat, aceste
momente au fost trecute mult mai ușor.
Sper ca de acum înainte toate structurile
subordonate să-și reia activitatea pas cu pas,
iar pe viitor să reușim să gestionăm mult mai
bine resursele noastre, în folosul membrilor
aflați în nevoie. Schimbările ce vor urma în
structura Ordinului din România și la nivelul
eșaloanelor de comandă și coordonare vor
trebui să prevadă planuri și strategii de
intervenție în asemenea cazuri.

Schimbările ce vor avea loc,
începând cu ziua de azi, vor fi structurale și
semnificative. Odată cu intrarea în vigoare
a Legii privind modificarea structurilor
administrative ale României, prin înființarea
regiunilor, vom trece la reorganizarea
structurilor subordonate ale Marelui Priorat
General Magistral. Fiecare regiune va avea
un anumit rang, în funcție de numărul de
Comanderii active, de numărul de membri
și de activitatea acestora. Regiunile unde
vor funcționa minim trei Comanderii, cu
un număr de minim 100 de membri, vor
putea primi rangul de Priorat Regional.
Regiunile unde vor funcționa minim două
Comanderii, cu un număr de minim 50 de
membri, vor putea primi rangul de Ballivat.
Restul regiunilor, care nu vor împlini
condițiile cumulative, vor rămâne cu statut de
Comanderii sau regiuni în dezvoltare. Acest
proiect va fi definitivat în cel mai scurt timp
și va ține cont de consultările ce vor avea loc
cu Comandanții structurilor subordonate.

Iubite surori și iubiți frați, vă
reamintesc îndemnul pe care vi l-am făcut și
în anii ce au trecut. Trebuie să fim conștienți
de nobilitatea noastră. Ceea ce am primit
în fapt, nu simbolic, este un dar din partea
Ordinului Suprem Militar al Templului din
Ierusalim. Acest Ordin, unic continuator și

moștenitor legitim al Ordinului Templier
medieval, a primit inițial numai membri
de viță nobilă. De-a lungul timpului, prin
transformări și „modernizări” succesive,
ordinul și-a extins aria de recrutare, punând
condiția obligatorie de a fi bun creștin. Având
în vedere că mulți dintre Marii Maeștri au
fost de sânge regal, prin „fons honorum”
s-a transmis dreptul tuturor conducătorilor
Ordinului de a înnobilă Cavaleri și Doamne.
Chiar dacă astăzi, în multe țări, calitatea de
nobil nu mai are o recunoaștere oficială, noi,
în fața lui Dumnezeu, am fost înnobiți.
Această calitate de Nobili Cavaleri și Nobile
Doamne ne obligă, față de noi și față de
înaintașii noștri, de a ne purta ca atare. Nu
diploma și nu mantia ne înnobilează, ci
modul de a fi și de a ne comporta. Degeaba
ne vom împăuna cu blazoane și ne vom fâli
cu mantii și cu zorzoane, dacă nu vom fi
capabili de a ne purta ca Nobili Cavaleri și
Nobile Doamne.

Iubite surori și iubiți frați, anul 2014 este
un an aniversar. Pentru noi, se vor împlini 10
ani de la înființarea Marelui Priorat General
Magistral al României. Pentru Ordin, se vor
împlini 700 de ani de la arderea pe rug al
Marelui Maestru Jacques de Molay și de la
începutul drumului de transformare. Vom
avea, probabil, onoarea și obligația organizării
Capitulum Internațional al Ordinului din
septembrie 2014. Pentru aceasta, vă cer să
vă mobilizați cu toții spre a fi la înălțimea
cerută de întâmpinarea acestui eveniment,
dovedindu-ne o structură templieră vie și
conformă cerințelor Regulilor și Statutelor
noastre. Trebuie să fim conștienți că nu este
vorba doar de imaginea noastră, membri
ai OSMTH, ci și de imaginea țării noastre,
România. Vă cer să fiți pregătiți încă de pe
acum spre a ne prezenta la valoarea pe care o
merităm.

**ES Cavaler Mare Cruce
Dan Vasiliu,
Marele Prior General Magistral
al României,**

Martie 2013, București

București, 2013: Capitulul Național al Ordinului Suprem Militar al Templului din Ierusalim (continuare)

Lucrările Capitulului Național s-au desfășurat sub semnul unor înnoiri ale prioratelor și ale unor numiri și schimbări în structurile OSMTH, menite să respecte atât criteriile de calitate, cât și cele de competență, amintite de Marele Prior în intervenția sa. În contextul modificărilor administrativ teritoriale ce vor urma în România, a fost numit noul Prior Regional al Prioratului Regional al Banatului, Crișanei și Țării Hațegului, în persoana Nobilului Cavaler Mare Cruce Florea Posteuca. Nobilul Cavaler este și Comandantul Centrului de Excelență "Arsenie Boca" din Brad și a contribuit personal la creșterea numărului membrilor OSMTH, respectiv al comanderiilor din zonă.

În sensul creșterii numărului Comanderiilor, Prioratul Regional al Transilvaniei, Maramureșului și Sătmarului s-a îmbogățit cu încă patru comanderii.

Doamne și Cavaleri ai viitoare Comanderii nr. 46 "Sf. Egidius" din Aiud au fost prezenți la derularea emoționantului moment al legământului de onoare rostit în fața Marelui Prior General Magistral al României și al Demnitarilor OSMTH de către Nobilul Cavaler Comandor Florin Rusu, care a fost desemnat să preia comanda acestei Comanderii aflate în jurisdicția Prioratului Regional al Transilvaniei, Maramureșului și Sătmarului, condus de Priorul Regional, ES Cavaler Mare Cruce Cosmin Suciu.

În aceeași atmosferă emoționantă de la Capitulul Național al Ordinului Suprem Militar din Ierusalim din anul 2013, conducerea Comanderiei nr. 22 "Radu cel Mare" din Pitești a fost preluată de Nobila Doamnă a Templului Comandor Luiza Sirbu. Aceasta și-a propus să continue planul și măsurile stabilite anterior la nivelul Comanderiei, adică: să dezvolte schimburi periodice de experiență cu frații și surorile din alte comanderii din țară, implicarea individuală a fraților și surorilor din cadrul Comanderiei în acțiuni caritabile și cu implicare socială la nivel local, respectarea ordinelor și deciziilor Priorului Regional, creșterea numărului de frați în cadrul Comanderiei, participarea la toate evenimentele organizate de către Marele Priorat General Magistral al României, respectarea și aplicarea regulilor și statutului OSMTH, acordarea unui sprijin constant și semnificativ activităților organizate de Marele Priorat General Magistral al României.

Lucrările Capitulului Național din anul 2013 s-au derulat într-o atmosferă frățească și plină de bucuria revederii și, în mare măsură, de mândria datoriei împlinite. Reprezentanții OSMTH din toată țara și-au exprimat dorința de a întări colaborarea între Comanderii și conlucrarea dintre acestea și dezvoltarea unei mai bune comunicări în interiorul Prioratelor Regionale și între acestea, aspect care, cu siguranță, se va realiza luând în considerare entuziasmul și determinarea față de propunerile pentru

acțiunile viitoare. Mulțumind tuturor celor prezenți pentru toate faptele și gândurile bune pe care le-au afirmat la acest Capitul Național, în special ES Cavalerilor Mare Cruce Ionel Dumitru, Mare Seneșal al Marelui Priorat General Magistral al României și Nicu Stoenescu, Mare Mareșal al OSMTH, suntem siguri că anul ce vine ne va găsi tot împreună, mai mulți și mai uniți în spiritul devisei Ordinului Suprem Militar al Templului din Ierusalim: „ Non Nobis Domine, Non Nobis, Sed Nomine Tuo Da Gloriam!”

Comanderia nr. 15 ”Sfântul Teodor” București

Viața și martiriul Sfântului Teodor

Numele Teodor este des identificat în literatura biblică, îmbrăcînd în legendă viețile unor mucenici care au trait, au pătimit și s-au înălțat la ceruri mărturisind credința Crucii Sfinte și a creștinismului.

Sfântul Mare Mucenic Teodor Tiron

(Sămbăta Sfântului Teodor în anul 2013 a fost pe 23 martie 2013)

Povestea Sfântului Teodor Tiron este una dintre cele mai impresionante; acest sfânt mucenic a trăit pe vremea împăraților Maximian și Maximin și provenea din mitropolia Amasiei, din satul Himialon. Imediat după ce Teodor a intrat în armata romană, în condițiile în care în orașul Amasia a izbucnit persecuția contra creștinilor, nu a dorit să ascundă faptul că este creștin. La cercetare a mărturisit că Hristos este Dumnezeu, batjocorind idolii elinilor ca pe niște statui neînsuflețite și lucruri făcute de mâinile omenești, dând foc statuii pe care elinii o considerau mama idolilor. Fiind prins și mărturisind că el a fost acela care a dat foc statuii, a fost închis în temniță, și lăsat să moară din lipsa apei și a hranei. Mântuitorul, însă, i s-a arătat Sfântului Teodor în temniță, zicându-i: “Nu te teme, Theodore, căci Eu sunt cu tine; de hrana cea trupească și de băutura cea pământească de acum nici să nu te mai atingi, căci cu Mine vei fi în împărăția Mea cea cerească și veșnică”. În același timp, i s-au arătat sfântului mulți îngeri, astfel încât ostașii care păzeau temnița s-au umplut de spaimă. După această minune,

Sfântul Teodor a trecut la Domnul, fiind aruncat în foc. La 50 de ani după moartea Sfântului Teodor, împăratul Iulian Apostatul (361-363), dorind să-i batjocorească pe creștini, a dat ordin guvernatorului orașului Constantinopol să stropească toate proviziile din piețele de alimente cu sângele jertfit idolilor, în prima săptămână a Postului Mare. Sfântul Teodor Tiron i-a poruncit Arhiepiscopului Eudoxie, apărându-i în vis, să-i anunțe pe creștini să nu cumpere nimeni nimic din piață, ci să mănânce grâu fiert cu miere (colivă). În amintirea acestei întâmplări minunate, Biserica Ortodoxă sărbătorește anual sămbăta Sfântului Mare Mucenic Teodor Tiron, în prima sămbătă a Postului Mare, cunoscută și sub numele de Sămbăta Sfântului Teodor sau a colivelor. Cu această zi încep pomenirile celor trecuți în lumea veșniciei. Aceste pomeniri se fac în fiecare sămbătă din Postul Sfintelor Paști, până în sămbăta Floriilor.

Sfântul Cuvios Teodor Studitul

11 noiembrie

Sfântul Teodor Studitul s-a născut la Constantinopol, în anul 759. Familia sa făcea parte din nobilimea cea strălucită a Bizanțului. Tatăl său, Fotin, împlinea la curtea împăraților funcția de intendent de finanțe. Mama sa, Teoctista, era sora celebrului călugăr Platon, care a luat parte la Sinodul al VII-lea ecumenic și care a ajuns mai apoi să fie trecut în ceata sfinților. Teodor a beneficiat de o educație strălucită, a urmat retorica, gramatica, poetica, filosofia și, în special, literatura creștină. În acest timp, în care împăratul prigonea Sfintele Icoane și pe închinătorii la ele, veni din Bitinia părintele Platon, fratele mamei Sfântului Teodor, și i-a îndrumat pe părinții sfântului să lase totul și să plece la mănăstire. Mama lui, Teoctista, la o mănăstire de maici, iar tatăl, după ce și-a

împărțit averea la săraci, s-a retras la o moșie, unde a trăit ca un călugăr.

Cei trei copii ai lor, cu Teodor în frunte, l-au însoțit pe părintele Platon în Asia, în munții Olimpului Bitiniei, unde, pe un platou înconjurat cu păduri de portocali, au ridicat mănăstirea Sacudion. Nu mult timp după aceea, Teodor s-a călugărit și a început să ducă o viață severă de muncă și priveghere. Hirotonisit preot, a fost ales stareț la numai 35 de ani.

În vremea aceea – pe la 795 – era împărat Constantin al VI-lea, fiul împărătesei Irina. Împăratul a alungat-o pe soția sa, Maria Armeanca, pentru a lua ca soție o doamnă de la curte, cu numele de Teodota, și a cerut ca Patriarhul să officieze cununia. Patriarhul a refuzat, dar preotul Iosif a săvârșit-o, ceea ce a declanșat mișcări de protest prin mănăstiri, mai ales în aceea a starețului Teodor de la Sacudion.

Deși Teodota era rudă cu starețul Teodor, acesta și unchiul lui au refuzat compromisul și au fost întemnițați, Platon în Constantinopol, iar starețul Teodor în Tesalonic. Sf. Teodor scria unchiului său: “Închisoarea pentru noi este tron al adevărului... Să știi însă că îngerii vă laudă și că oamenii vă slăvesc și vă declară fericiți, dar ceva mai mult, Hristos vă primește printre ai săi și vă deschide pentru veșnicie porțile împărăției cerurilor”... (Epist. 1, 3).

După moartea groaznică a împăratului, răsturnat printr-o lovitură de palat, împărăteasa Irina i-a eliberat și cei doi s-ar fi întors la Sacudion, invadat însă de Arabi. Patriarhul Tarasiei le-a încredințat Mănăstirea Studiților din Constantinopol, pe care mai apoi ei au făcut-o celebră în istoria întregii lumi.

Starețul Teodor a organizat această Sfântă Mănăstire după pravilele Sf. Vasile cel Mare, astfel încât a ajuns să fie cel mai de seamă centru de viață bisericească al vremii. Vestita mănăstire a Studiților din Constantinopol, care pe vremea Sfântului Teodor avea până la 1.000 de călugări, era numită “Mănăstirea neadormiților”. Sfântul Cuvios Teodor Studitul îi îndemna: “Și oare pentru ce să facem să aștepte rugăciunea, pocăința și faptele cele bune pentru mântuirea sufletului? Pentru ce să le amânăm pe mâine? Pentru ce din zi în zi să tărăgănăm îmbunătățirea noastră? Oare “chipul lumii acesteia nu trece?” (I Cor. 7, 31).

El a împărțit pe toți părinții la atâtea ascultări, încât niciodată luminile nu se stingeau în această vestită mănăstire. Unii părinți erau la slujba de zi și de noapte din biserici, alții în atelierele de pictură și de tot felul de meșteșuguri, iar alții în sălile de studii, fie într-ale teologiei, fie în cele ale muzicii, fie în ale poeziei, pentru alcătuirea de imnuri ce au fost apoi folosite în cadrul cultului. În acest timp, împăratul Leon Armeanul a declanșat prigoana Sfintelor Icoane.

Prin cuvântări publice, prin scris și mai ales prin procesiuni cu Sfintele Icoane, Sfântul Teodor, alături de Patriarhul Nichifor, s-a opus și a fost exilat, închis și supus la cele mai sălbatice torturi.

După opt ani a murit în chip năpraznic ereticul împărat Leon, iar Sfântul Teodor a fost eliberat din închisoare de urmașii acestuia pentru o clipă, după care iarăși a fost trimis în exil, căci și noul împărat Mihail al III-lea Bălbăitul era cuprins de boala ereziei. Durerile însă și mai mari de acuma au apăsat și mai mult pe bătrânul mărturisitor al credinței celei drepte, care spunea că “Sf. Icoane sunt pentru ochi ceea ce sunt cuvintele pentru urechi. Cu ele se înflăcărează credința în sufletele oamenilor”.

Și așa a murit în exil Sfântul Teodor Studitul, ca mărturisitor, în ziua de 11 Noiembrie din anul 826, pentru a fi de-a pururea slăvit de întreaga creștinătate ca un apărător al Sf. Icoane, iar pentru călugări ca “un nou Sf. Vasile”, “doctor ecumenic”.

Sfântul Teodor Stratilat

8 februarie

Sfântul Teodor Stratilat a trăit la sfârșitul secolului al III-lea și începutul secolului al IV-lea, în cetatea Iraclia. El a fost conducătorul cetății, renumit pentru vitejia și pentru credința sa, voievodul Teodor, numit Stratilatul (Voievodul) și Vrioritor (Izvorul vorbelor frumoase). Se spune despre el că a ucis un balaur dintr-o cetate învecinată, pe care l-a învins chemându-l pe Domnul Dumnezeu în ajutor, având la gât sfânta cruce. Iar Dumnezeu i-a dăruit victoria asupra balaurului, fără luptă, balaurul venind singur la Sfântul Teodor, lăsându-se tăiat cu sabia. Împăratul Liciniu (307 - 324 după Hristos), care prigonea creștinii, a ucis pe cei 40 de mucenici din Sevastia și pe mulți creștini care refuzau să se închine idolilor. Împăratul

a mers în cetatea Iraclia, auzind că Teodor era creștin și convertea pe mulți păgâni la creștinism, să-i ceară să aducă jertfe idolilor. Sfântul Teodor îi cere împăratului Liciniu statuile de aur și argint, ridicate în cinstea zeilor, pe care acesta le adusese, spunând că mai întâi dorește să se închine lor în casa lui, ca mai târziu să le aducă jertfe în fața locuitorilor cetății. Teodor distruge statuile și împarte aurul și argintul săracilor. Este supus la multe chinuri, iar după cinci zile de temniță, este răstignit asemeni lui Hristos. I-au fost pironite mâinile și picioarele, iar trupul i-a devenit țința tinerilor arcași. Apoi, strigând către Domnul, a spus: “Doamne, ai zis mai înainte: Eu sunt cu tine, iar acum pentru ce m-ai lăsat? Vezi, Doamne, că fiarele cele sălbatice m-au chinuit pentru Tine. Luminile ochilor mei sunt scoase, mi se rănește fața, mi se sfărâmă dinții, iar oasele pe cruce mi se frâng. Pomenește-mă, Doamne, pe mine, cela ce rabd pe cruce pentru Tine, cu fier, foc și piroane; de acum, primește duhul meu, că să mă duc din viața aceasta”. Acestea zicându-le, mucenicul a tăcut și n-a mai grăit nimic. Împăratul, crezând că este mort, l-a lăsat pe cruce. Noaptea, îngerul Domnului l-a coborât de pe cruce și l-a făcut sănătos. În urma acestei minuni și mai mulți păgâni s-au convertit la creștinism. Sfântului Teodor i s-a tăiat mai târziu capul, din porunca împăratului, iar trecerea sa la cele cerești s-a făcut în ziua de 8 februarie 312, trupul său fiind cinstit ca sfinte moaște. Multe minuni a făcut Sfântul Teodor, atât până să moară, cât și după aceea.

Comanderia nr. 15 Sfântul Teodor din București a fost înființată în luna martie 2006, fiind compusă din următorii Cavaleri și Doamne ale Templului: Vasile Teodor (Comandat emerit) Ludmila Ioana Prelipceanu, Marcel Cristian Ștefănescu, Bogdan Ionuț Ștefănescu, Aurelia Rusen, Roxana Vasile, Roxana Tintorescu și Cristina Eremia. Comandantul în exercițiu al comanderiei este ES Doamna Mare Ofițer Ludmila Prelipceanu.

Textul a fost prelucrat și adaptat utilizând următoarele surse:

ro.orthodoxwiki.org/Teodor_Stratilat, paginiortodoxe.tripod.com/vsfeb/02-08-sf_teodor_stratilat.html, Atanasie Dincă, Sfântul Teodor Studitul. Viața și opera, f.ed., București, 1940, http://ro.orthodoxwiki.org/Teodor_Studitul, Lumina și faptele credinței, convorbiri cu Părintele Cleopa de Arhimandrit Ioanichie Balan

Cipru – o insulă a cavalerilor

Prof. univ. dr. Anca GHEORGHIU,
Președintele Fundației “Hyperion”

Mediterrana scaldă malurile Ciprului și îl înobilează cu legendele Afroditei, cu trecerile Mariei, ale lui Lazăr sau ale lui Andrei, dar și cu staționările îndelungate ale cavalerilor templieri sau ioaniți. Mai apoi, Ciprul a intrat în protectorat venețian, o perioadă îndelungată, în care amestecul creștin catolic-ortodox, precum și influențele islamice au zămislit o arhitectură specifică, o lume aparte, în care doar politicul a zădărnicit armonia diversității.

Aflată la răscruce de căi de navigație, de îndată ce micile fregate au început să străbată marea, insula a devenit refugiu pentru navigatorii prinși de furtuni, dar și un prosper mediu pentru schimburile comerciale. Grecii au colonizat coastele Ciprului încă din secolul al XI-lea î.e.n., iar miturile și legende grecești s-au îmbibat și de povestirile locale, dar și reciproc, devenind insula dragă Afroditei și nu numai. Totodată, de mai la sud, fenicienii au pus bazele unor cetăți comerciale (Kart-Hadasht – “Noul Oraș, actualele Larnaca sau Salamis). Nici asirienii și nici persanii nu au ocolit aceste meleaguri în campaniile lor de extindere și control comercial.

Mai târziu, Ciprul devine componentă a teritoriilor cucerite de Alexandru Macedon, iar după moartea acestuia intră sub protectorat egiptean ptolemeic, fiind mult influențată de acest mix cultural și religios. Sub aspect administrativ, protectoratul egiptean s-a întins pe parcursul a aproape trei secole. Acest fapt a facilitat menținerea unui mediu comercial care a favorizat, pe de-o

parte, apropierea de cultura grecească, iar pe de-altă parte, apropierea de cea egipteană alexandrină, orașul Alexandria fiind un for de cultură cu școli filosofice și ezoterice.

După victoria asupra Egiptului a lui Octavian Augustus, implicit și Ciprul devine componentă mediteraneană a Imperiului Roman. Pe de-o parte, această insulă devine loc de tranzit apropiat și de coasta de nord a Africii, dar și de Asia Mică. Practic, toate elementele de cultură transmise prin rute comerciale încep să treacă prin această zonă. Deloc întâmplător, o parte dintre apostolii și misionarii noii doctrine, cea creștină, vor poposi și aici, loc cunoscut ca fiind pașnic, deschis tuturor curentelor de gândire. Mai mult decât atât, primul episcop al Ciprului, a fost cel înviat din morți de către Iisus, însuși Lazăr. Păstorirea ecumenică a acestuia în Cipru (până la a doua sa moarte) a avut loc între anii 45-65 e.n., conform tradiției ortodoxe. Pe locul mormântului său, mult mai târziu, la sfârșitul secolului al IX-lea, bizantinii vor ridica o biserică în memoria sa (fiind una dintre cele trei bazine bizantine din Cipru care au supraviețuit până în timpurile noastre)

Așa cum precizăm, spațiul cipriot a fost la răscruce de imperii, intrând succesiv în diferite sfere de influență sau în protectorate diferite. Deși e situată mai aproape de Asia Mică și a fost sub domnie bizantină, au existat și perioade de dominație arabă, precum și de condominium bizantino-arab, statuându-se două religii dominante și majoritare, cea creștin-ortodoxă și cea musulmană, situație care s-a imprimat trainic în cultura cipriotă până astăzi. Tradițiile segregacioniste din perspectivă culturală și religioasă depășesc un mileniu, fără ca prin aceasta să ne referim la situația politică de astăzi, ci, pur și simplu, locuitorii au trăit în armonie, dar în respectul apartenenței religioase a fiecăruia.

După secolul al V-lea, califulul ia amploare în nordul Africii, iar tendințele de dominație și de influență se extind și asupra unor insule din Mediterana, inclusiv Cipru. Mai presus de toate, lumea creștină constată că și teritoriile sfinte ale Ierusalimului au fost ocupate de noua ideologie. Urmează o promovare a ideii de recucerire în sfere ecumenice catolice, care găsește ecou și accept în rândul întregii Europe de vest, precum și sprijin logistic și militar din regiunile aflate tradițional sub influență bizantină (inclusiv din Țările Române). Campaniile cruciaților au străbătut Asia Mică spre sud, spre Damasc. În timpul celei de-a treia Cruciade, la începutul secolului al XII-lea, guvernatorul bizantin, Isaac Comnenul, considerat aliatul

creștinătății, își uită îndatoririle de partener și de om de onoare și comandă capturarea uneia dintre corăbiile flotei regelui Richard Inimă de Leu, corabie pe care se aflau chiar logodnica acestuia, Berengaria de Navara, și sora ei. Scopul era reținerea acestora ca ostatici și spolierea cruciaților de sume neangajate și necuvenite. Comportamentul dezonorant a fost rapid pus la punct de armata cavalerilor cruciați, Richard devenind Lord of Cyprus și stabilindu-și comandamentul la Kolossi (vezi foto).

Practic, de la Richard Inimă de Leu, Ciprul devine o insulă a luptătorilor cruciați, spațiu de protecție și revenire pentru diversele ordine cavalești. Mai mult decât atât, Ciprul se ridică la rang de Stat Cruciat și este peste puțin timp oferit ca regat fostului rege al Ierusalimului, alungat de musulmani, Guy de Lusignan. Va rămâne Regat Cruciat până în secolul al XV-lea, când este cumpărat de venețieni și intră sub protectoratul acestora. Spiritul comercial prevalase. Marele merit al venețienilor a constat în menținerea multiculturalismului regiunii și în dezvoltarea unui stil specific al basilicilor din insulă, care păstrează elemente bizantine clasice și unul sau două turnuri paralelipipedice, care aveau rol și de clopotniță, dar și de turn de observație, indiferent de apartenență, catolică, maronită sau ortodoxă.

Aici vor ridica câteva așezăminte medicale (lazarete) Cavalerii Ioaniți, care, ulterior își vor stabili fieful în Rhodos. Și nu numai ei, ci aproape toate ordinele militare creștine vor găsi în Cipru un loc de refugiu, o gazdă sau un sprijin.

Domnia Venețiană ia sfârșit la finele secolului al XV-lea, venețienii oferind insula Cavalerilor Templieri, care, însă, nu au folosit-o niciodată ca avanpost militar, ci doar ca spațiu de trecere sau de refacere temporară, mai precis un guvernorat simbolic și nicidecum un loc operațional. Dovezi ale trecerii cavalerismului ca mișcare se pot regăsi la tot pasul, pe simbolistica unor clădiri, sau în situri arheologice (vezi foto)

După 1571, Ciprul intră în protectorat otoman până spre finele secolului al XIX-lea. Așa cum s-a angajat, Imperiul Otoman a protejat atât comunitățile musulmane, cât și cele tradițional bizantine, ortodoxă și maronită (cea din urmă, încă are circa 60 de sate, adică aproximativ 50 000 de credincioși maroniți). Poate tocmai de aceea Ciprul de astăzi are un farmec aparte, prin diversitatea credințelor, prin tradiție și prin conservarea acestora.

După 1878, urmașii lui Richard Inimă de Leu, britanicii, reiau Ciprul în protectorat până spre mijlocul secolului al XX-lea, când are loc o mișcare de emancipare a comunității grecești. Din rațiuni istorice, dar mai ales de geopolitică, Ciprul de astăzi este împărțit în două zone de influență, cea de nord, majoritar turcă, și cea de sud, grecească, fiind membru al Uniunii Europene. Desigur, populația locală suferă pentru faptul că familiile nu pot fi reunite, pentru faptul că au fost părăsite localități și afaceri prospere, dar, din nefericire, decidenții politici încă nu au găsit calea armoniei. Sperăm ca în viitor, acest lucru să devină istorie, iar prosperitatea și echilibrul să revină complet pe aceste meleaguri, spre respectul față de om și de suferințele sale.

Acesta este Ciprul, o insulă iubită de Afrodita și dorită de marile puteri, un teritoriu pe care au pășit Fecioara și unii apostoli, o țară cu oameni calzi și foarte primitivi, indiferent de religie, un loc al cavalerilor și al cavalerismului.

Basilica Sf. Lazăr - Larnaca

Templul lui Apollo - regiunea Limassol

Castelul lui Richard, Inimă de Leu - Kolossi

Tradiții creștine: 40 de Mucenici din Sevastia Armeniei

La început de primăvară, pe 9 martie, creștinii ortodocși și greco-catolici se roagă și prăznuiesc pe cei 40 de Mucenici din Sevastia. Aceștia sunt creștinii care s-au jertfit în numele Domnului și al credinței creștine în urmă cu 1700 de ani.

Povestea celor 40 de soldați creștini este legată de domnia unuia dintre cei mai crunți prigonitori ai creștinilor, anume împăratul roman Licinius (308-324). Se știe că în timpul acestuia supușii creștini erau aspru pedepsiți, fiind siliți să respecte credința Romei și să se închine zeităților romane.

Oștile romane se aflau cantonate în toată Capadochia, precum și în Cetatea Sevastiei, din Armenia. Oastea romană, prezentă cu forțe impresionante, era condusă de un comandant pe nume Agricola. Printre soldații care făceau parte din Legiunea a XII-a Fulminata și asigurau guvernarea romană în Armenia se aflau și 40 de ofițeri ce luptaseră în multe campanii militare, ofițeri care mărturisiseră credința creștină și închinarea către Domnul Iisus Hristos. Acest fapt nepermis ajunge la urechile comandantului Agricola, care încearcă să îi determine să se „lepede de Hristos”. Demersurile inițiale au fost blânde, diplomatice, deoarece Agricola a respectat vitejia celor 40 de ofițeri, și nu dorea să se lipsească de bunul renume și de curajul lor. Dar cum pentru un ofițer trădarea este o mare dezonoare, ei refuză cu demnitate ordinul comandantului, spunând: “Dacă pentru împăratul cel pămîntesc ne-am luptat în războaie și am biruit pe vrăjmași, precum singur mărturisești, ticălosule, cu atât mai vărtos ne vom nevoi pentru Împăratul cel fără de moarte și vom birui a ta răutate și al tău vicleșug”.

Agricola le dă un timp de gândire, care a fost urmat de același refuz, fapt care le atrage pedeapsa cu închisoarea. În temniță, cei 40 încep să se roage lui Dumnezeu ca să le dea forță și curaj pentru a înfrunta ispita și greaua încercare la care sunt supuși. În una dintre nopțile petrecute în rugăciune, Iisus Hristos li se arată și le spune: “Bun este începutul nevoinței voastre, dar cel ce va răbda până în sfârșit, acela se va mântui”, vorbe care nu fac decât să le întărească voința și credința. În acest timp, Agricola era permanent informat de către temnickeri despre rugile ofițerilor, fapt care îl determină pe acesta să mai încerce încă o dată să schimbe decizia celor 40. Cu vorbe frumoase și lingușitoare el le spune: “Câți ostași are împăratul nostru, nu sunt asemenea vouă întru nimic, nici întru înțelepciune, nici întru tărie, nici întru frumusețe, nici așa de iubiți nu-mi sunt mie ca voi. Așadar, a mea dragoste să nu voiiți a o întoarce spre ură, că în a voastră putere stă ca ori dragostea

mea, ori ura să le aveți”, demersul lui fiind urmat de un refuz și mai categoric. Având în vedere rangul militar superior al ofițerilor, Agricola nu a putut decide singur soarta acestora și solicită ajutorul guvernatorului regiunii, anume lui Lisius. Acesta ajunge în Sevastia după șapte zile, însoțit de un mare număr de oșteni și nobili, cerând ca vinovații de neascultare să fie aduși înaintea sa. Încearcă și el o negociere, oferindu-le mari recompense și funcții deosebit de atractive, în condițiile în care ofițerii vor adera la religia oficială și se vor dezice de dogmele creștine; și acestă ofertă este refuzată cu demnitate, lucru care îl determină pe Lisius să ordone degradarea acestora și uciderea lor prin lapidare (să fie omorâți cu pietre). Se spune că pietrele aruncate de slujitorii lui Lisius își schimbau traiectoria, aceștia lovindu-se între ei, Lisius fiind unul dintre cei asupra cărora piatra aruncată spre ofițeri s-a întors, lovindu-l chiar în față. Văzând asemenea minune, guvernatorul decide să fie din nou duși în închisoare, unde rugăciunile lor au continuat. Ofiterilor li se înfățișează

iarăși Hristos, care i-a încurajat zicând: “Cel ce crede în mine, de va și muri, viu va fi”. Lisius nu este dispus să cedeze și poruncește continuarea torturilor prin aruncarea într-un lac înghețat a celor nesupuși. Pe malul lacului, soldații aduși anume să împlinească ordinul guvernatorului, aduc și un mare vas cu apă caldă pentru a-i ispitii. În noaptea geroasă de iarnă, pe la miezul nopții, viscolul năprasnic îl face pe unul dintre cei 40 să iasă din lacul plin de sloiuri și să se ducă la vasul de pe mal, dar atunci când a vrut să intre în apa caldă a căzut mort. Această minune aduce putere și o mai mare credință în sufletele ofițerilor care își continuă rugăciunile, iar, peste câteva ceasuri, o lumină puternică și caldă se coboară din ceruri peste trupurile lor împietrite de ger, topește gheața, încălzește aerul nopții, iar peste capetele celor 39 de martiri se revarsă luminate treizeci și nouă de cununi strălucitoare. Cutremurat de toate acestea, gardianul Aglaius începe a se întreba de ce sunt doar treizeci și nouă de cununi, când ei erau patruzeci de condamnați?

În acea clină înțelege că acela care

plecase de lângă frații săi din apa înghețată nu mai făcea parte din rândul sfinților și se hotărăște să se alăture celor osândiți, strigând spre cer: “Și eu sunt creștin!”, împlinind numărul celor patruzeci de mucenici, pomeniți în Biserica noastră.

Nu poate fi descrisă uimirea și ura lui Lisius și Agricola când, în ziua următoare, îi găsesc pe cei 40 în viață. Ei ordonă ca aceștia să să fie scoși din lacul înghețat și să li se sfărâme gleznela cu ciocanul. Mama lui Meliton este de față la cumplita osindă a fiului său și, cu lacrimi în ochi, îi spune: “Fiul meu cel preadulce, mai rabdă încă puțin ca să fii desăvârșit. Nu te teme, fiule. Iată Hristos stă înainte, ajutându-ți!”. Așa s-a împlinit ca toți, îndurând în credință chinurile prin care au trecut, să își dea sufletul și să treacă în împărăția cerurilor, la picioarele Domnului.

După ce trupurile mucenicilor sunt arse, Lisius poruncește ca oasele lor să fie aruncate în apă, pentru ca nimeni să nu mai știe de ei și de supliciul lor. După ce ordinul este dus la îndeplinire, o altă minune are loc: când s-au săvârșit trei zile, Sfinții 40 de Mucenici apar noaptea în visul lui Petru, episcopul cetății, rugându-l să vină în acea noapte și să îi scoată din apă. Episcopul, însoțit de câțiva slujitori și de alți creștini, se duce noaptea pe malul apei și vede cum oasele mucenicilor străluceau puternic din apa adâncă a lacului și, după ce adună rămășițele lucitoare, le pune la loc de cinste, ca pe ale unor martiri adevărați, a căror pomenire se face de veacuri din neam în neam. Se știe că Moaștele celor 40 de mucenici se află în diferite lăcașe de cult din multe țări ale lumii, inclusiv în țara noastră, la Mănăstirea Neamț, Mănăstirea Țigănești, Mănăstirea Pissiota (Crivina), Mănăstirea Cetățuia etc.

Numele celor Patruzeci de Mucenici care au pățimit pentru Hristos, mai înainte de patru calende ale lui martie, adică în 26 februarie, și și-au dat sufletele lor Domnului în al șaptelea idis al lui martie, adică pe 9 martie, când sunt și pomeniți, sunt: Chirion, Candid, Domnos, Isihie, Ieraclie, Smaragd, Valent, Vivian, Evnichie, Claudie, Prisc, Teodul, Eutihie, Ioan, Xantie, Ilian, Sisinie, Aghie, Aetie, Flavie, Acachie, Ecdit, Lisimah, Alexandru, Ilie, Leontie, Gorgonie, Teofil, Dometian, Gaie, Atanasie, Chiril, Sacherdon, Nicolae, Valerie, Filoctimon, Severian, Hudion, Meliton și Aglaie.

Rugăciunea închinată Celor 40 de Mucenici este: „O, de trei ori fericită și preanevinovată ceată a Mucenicilor! Ție ne rugăm, grăbește de întărește credința noastră cu ajutorul tău cel Sfânt, ca printr-însa să dobândim cele de folos, cu milă dumnezeiască, ferindu-ne de dureri, de boli, de primejdii și de alte răutăți, ca împreună cu tine să cântăm: Aliluia!”

În tradiția populară, Mucenicii (Măcinici, Sfințișori, Moșii de Mărțișor) marchează începutul noului an agrar și sunt considerați momentul de separare între iarnă și vară, între zilele schimbătoare ale Babei Dochia și zilele călduroase ale Moșilor. În ziua de 9 martie, locuitorii satelor își scot „plugul la arat”. Este vorba despre un ritual în care plugul este trecut prin foc de către fierarul satului, este curățat și reparat și, în dimineața următoare, este scos în mijlocul curții într-un moment festiv, iar boii sunt puși la jug. În coarnelor boilor sau pe plug se pun mucenici preparați pentru această ocazie și sunt îngropați în brazdele ogorului la prima arătură. Mucenicii preparați sunt niște colăcei din aluat dospit în formă de

opt, unși cu miere și presărați cu nucă pisată. Un alt obicei este baterea pământului cu maiul pentru alungarea frigului și scoaterea căldurii, acțiune la care participă tinerii și copiii.

Tot pe 9 martie se poate afla cât de norocos și bogat va fi noul an, prin prepararea turtei de măcinici și prin focurile de mucenici, focuri care se aprind în dimineața zilei și reprezintă alungarea simbolică a frigului iernii și renașterea naturii, primăvara, focul fiind considerat o purificare simbolică. Cele 40 de pahare de vin băute de 9 martie reprezintă un străvechi ritual de primăvară, existând credința că vinul roșu, ca rod al pământului, se transformă în sânge nou, curat, care dă forță bărbaților pentru tot anul, stropindu-se cu el pomii, ogorul și viile pentru rod bogat.

În această zi cu o încărcătură specială am considerat să aducem darurile noastre întru pomenirea fraților și surorilor noastre care s-au ridicat la ceruri, în credință creștină, cu frică de Dumnezeu, dragoste de oameni, purtând cu onoare și dragoste mantia OSMTH. Numele lor au fost citite de preot, au fost ascultate cu lacrimi în ochi și cu smerenie la cuvântul Domnului și rostite spre „Veșnică pomenire!”:

DTJ Mirela Zafeiris, KTJ Adrian Virgil Pintea, Comandant Emerit KCTJ Cristian Stăncescu, KTJ Ioan Daniel Barabaș, KCTJ Daniel Thellmann, KOTJ Sorin Cristea, KOTJ Ovidiu-Silviu Domnici, DTJ Irina Svetlana Rusu, DTJ Mariana Mitruț

Se cuvine a mulțumi tuturor Comanderiilor care, prin reprezentanți, au participat la acest prânz de pomenire menționând pe: Nobilul Ofițer Dan Popovici, Comanderia nr. 2 „Stephan Ludwig Roth” București, ES Mare Ofițer Adrian Bădescu, Nobilii Comandori Irina Airinei Vasile și Andrei Vuță, Nobila Doamnă Doina Gângoe din Comaderia nr. 3, „Sf. Gheorghe”, București, Nobilul Ofițer Gabriel Stănescu, Comanderia nr. 4 „Carol I,, București, ES Cavaler Mare Cruce Dan Medeanu, Nobilul Cavaler Gicu Malancu, Comanderia nr. 15 „Sf. Teodor” București, ES Mare Ofițer Ludmila Prelipceanu, Nobila Doamnă Comandor Luiza Sirbu, Comandant Comanderia nr. 22 „ Radu cel Mare” Pitești, și alții.

Textul a fost prelucrat după informații cuprinse în următoarele surse: Enciclopedia catolică (enciclopediacatolica.com); Povestea minunată a Celor 40 de mucenici, 9 martie 2012, Adrian Pătrușcă, Evenimentul zilei; Panteon creștin - Cei 40 de mucenici din Sevastia, 9 martie 2005, Revista Magazin; Panteon creștin - Cei 40 de mucenici din Sevastia, 5 martie 2003, Revista Magazin; http://goddessdiana88sex1.blogspot.com/2010/03/mucenicii-de-9-martie-traditii; http://www.rtv.net/povestea-celor-40-de-mucenici-prin-ce-chinuri-au-trecut;

Primul Capitol al Comanderiei nr.46 “Sf. Egidius”, Aiud

Trecerea munților spre Transilvania aduce călătorului liniștea unui tărâm dăruit de Dumnezeu cu tot ceea ce poate îmbogăți mintea, sufletul și privirea. Într-un asemenea colț de rai, aproape de Aiud, în Cheile Vălișoarei din Munții Trascăului, se află un castel vechi de peste 600 de ani, Castelul Templul Cavalerului. În acest loc s-au desfășurat lucrările primului Capitol al Comanderiei nr. 46, ”Sfântul Egidius”, înființată la Capitolul Național al OSMTH din 2 martie 2013, având drept comandant pe Comandorul Cavaler Florin Rusu.

Deschiderea lucrărilor capitulare a fost făcută de către Priorul Transilvaniei, Maramureșului și Sătmarului, salutând pe toți cei prezenți și manifestându-și bucuria pentru reîntâlnirea cu unii dintre Cavalerii și Doamnele Templului din OSMTH, prezenți la această fericită ceremonie.

Membrii fondatori ai Comanderiei Sf. Egidius sunt: Nobilul Comandor Florin Rusu, Nobilele Doamne Ofițer Roxana Nicolescu și Raluca Rusu, Nobilii Cavaleri Emil Anton Comșa, Corado Bascoveanu, Nicolae Bogdan, sergenții Roxana Andreea Nicolae, Bădilă Mircea și Costin Dinu.

Primiri în OSMTH și reactivarea Comanderiei nr.5 ”Ștefan cel Mare”, Iași

În lunile aprilie și mai am avut bucuria de a participa la primirea în ordin a unor distinși frați din Iași. Prin strădania fratelui nostru Nobilul Cavaler Sorin Alexandru au venit în rândurile noastre șase sergenți, și apoi doi scutieri.

Onoarea și bucuria primei etape a refacerii Comanderiei nr. 5 ”Ștefan cel Mare” Iași a revenit Comanderiei nr. 1 București ”Dimitrie Cantemir”, ES Cavaler Mare Ofițer Sandu Cuturela, unde au fost primiți cei șase sergenți în luna aprilie. Au fost de față invitați de la celelalte patru comanderii din București, făcând din această întâlnire un eveniment cu o profundă încărcătură spirituală și frățească.

Conform tradiției acestei comanderii, Comandorul Sandu Cuturela a lansat ca temă de discuție, la ”chestiunea zilei”, ideea ”toleranței” în societatea noastră. După prezentarea unui punct de vedere documentat și argumentat de către Nobilul Ofițer Aurelian Aliman, toți cei prezenți, inclusiv noii sergenți, și-au expus ideile legate de această sintagmă, făcând și referiri personale privind manifestarea toleranței la nivelul activității și familiilor lor. Abordările diferite, precum și faptul că toți cei prezenți au luat cuvântul, dezvoltând un interesant și benefic dialog, au generat o atmosferă frumoasă și relaxată, plină de idei care mai de care mai deosebite și mai generoase. La lucrări a luat parte și Marele Secretar al OSMTH, ES Cavaler Mare Ofițer Cornel Hagiescu.

Trebuie subliniat că membrii

Comanderiei nr.1 sunt o prezență activă în cadrul Ordinului Templier, fiind printre cei care onorează întâlnirile interne și internaționale ale OSMTH.

În luna mai, în cadrul Comanderiei Nr. 15, ”Sf. Teodor”, ES Mare Ofițer Ludmila Prelipceanu, respectiv în data de 21 mai, zi în care Biserica Ortodoxă îi celebrează pe Sfinții Împărați Constantin și Elena, a fost avansat ca scutier Sergentul Gigi Dorobanțu și primit în ordin ca sergent Turcu Bogdan Cristian, cei doi urmând să activeze tot în cadrul Comanderiei nr. 5 ”Ștefan cel Mare”, Iași.

Prezența numeroasă a membrilor Comanderiei nr. 15 a fost completată de Marele Maestru de Ceremonii al OSMTH ES Cavaler Mare Ofițer Dimitri Bogomaz, Comandantul Comanderiei nr. 8 ”Sf. Pantelimon” din București, de Marele Secretar al OSMTH, ES Cavaler Mare Ofițer Cornel Hagiescu, de Nobilul Comandor Miodrag Nicolescu, Gardian al OSMTH (Maestru de Ceremonii în timpul ceremonialului), de Nobilul Cavaler Adrian Șerban și de Nobila Doamnă Comandor Irina Airinei din Partea Comanderiei nr. 3, ”Sf. Gheorghe” din București, participanții apreciind că desfășurarea ceremonialului a fost una de excepție, emoționantă.

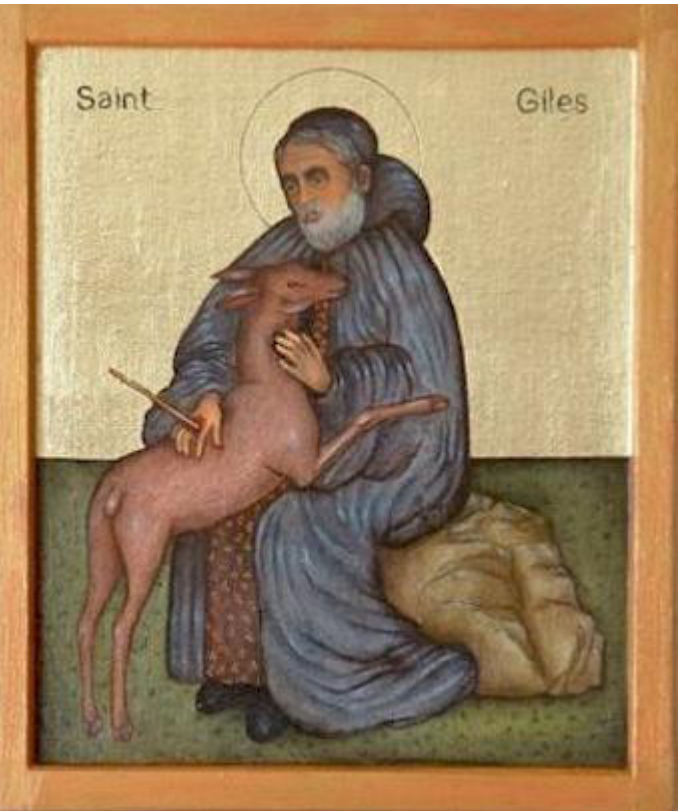
Pentru a sublinia importanța a zilei, Priorul Regional al Bucureștilor și Ilfovului ES Mare Ofițer Mihaela Dimitrescu, a prezentat o scurtă lucrare despre importanța Împăratului Constantin și a mamei sale Elena, precum și rolului acestora în evoluția creștinismului. În sensul păstrării tradițiilor specifice acestei zile, Priorul Regional al Bucureștilor și Ilfovului a împărțit tuturor celor prezenți cruciulițe, ca simbol al transmiterii credinței creștine din om în om,

din neam în neam.

Reunirea comanderiilor la diferite acțiuni și/sau evenimente nu face decât să dezvolte spiritul frățesc, să crească gradul de implicare și responsabilitate ce revine fiecăruia dintre cei care le coordonează, dar aduce și valoare colăborării și comunicării dintre cavaleri și doamne ale templului din toate structurile.

Se știe că în ziua premergătoare luptei cu Maxențiu, în anul 312, Constantin a văzut pe cer o cruce luminoasă și o inscripție: In hoc signum vinces (prin acest semn vei birui). Împăratul va însemna toate steagurile armatei sale cu semnul Sfintei Cruci, îl va învinge pe Maxențiu și va intra biruitor în Roma. Prin Edictul de la Milano (313), a acordat libertatea de cult a creștinismului (devenind religie de stat în timpul lui Teodosie cel Mare). Împăratul Constantin a convocat primul Sinod ecumenic la Niceea (325), unde, după lungi dezbateri, s-a adoptat formula că Fiul lui Dumnezeu este de o ființă cu Tatăl și deci, din veci cu El. La sinod au fost alcătuite și primele 7 articole ale Simbolului de credință (Crezul), a fost fixată data Paștilor (prima duminică după luna plină, după echinocțiul de primavară) și s-au dat 20 de canoane referitoare la disciplina bisericească. Împărăteasa Elena a reușit să descopere pe dealul Golgotei crucea pe care a fost răstignit Hristos. Potrivit tradiției, în urma săpăturilor s-au găsit trei cruci. Pentru a se identifica crucea pe care a fost răstignit Hristos, au atins cele trei cruci de un mort. Acesta a înviat în momentul în care a fost atins cu Crucea Domnului. Împărăteasa Elena a zidit Biserica Sfântului Mormânt, Biserica din Bethleem, pe cea din Nazaret și multe alte sfinte locașuri.

Participarea delegației OSMTH România la Capitulum Internațional al Serbiei

Respectând tradiția participării la Capitulele Internaționale ale Ordinului Suprem Militar al Templului din Ierusalim, OSMTH România a avut și anul acesta o reprezentare semnificativă la Capitulum Internațional al Serbiei, organizat la Belgrad.

Cavalerii și Doamnele Templului din țara noastră s-au reunit la Complexul Holiday Inn, după un drum minunat care a urmat cursul liniștit al Dunării, cu minunatul peisaj, mai ales cel din zona Cazanelor și cel al vestigiilor istorice de pe malul sârbesc la fluviului.

Primirea călduroasă și buna organizare au fost de remarcă, precum și faptul că toți participanții au avut ocazia să participe la excursia organizată cu vapoarașul pe Dunăre. Puntea cochetei ambarcațiuni a fost un loc minunat, unde s-au revăzut prieteni vechi și s-au schimbat impresii într-o atmosferă elegantă și plină de emoția întâlnirii, oaspeții fiind onorați de

prezența Excelențelor lor Marele Prior al Serbiei Dejan Jeremic, a Mareșalului Petar Petar Pocuca și a altor demnitari și frați din Marele Priorat al Serbiei.

Ceremonialul s-a desfășurat în prezența unei numeroase asistențe, din care au făcut parte reprezentanți ai unor organizații locale și ai bisericii, arătând respectul cuvenit tuturor delegațiilor prezente: Franța, condusă de E.S. Gerard Wilery, Marele Prior al Franței, E.S. Domicio Cipriani, Priorul Principatului Monaco, E.S. Snežana Zečević, Marele Prior al Macedoniei și fost Legat al Serbiei, E.S. Dan Vasiliu, Marele Prior General Magistral al României, în fruntea celei mai numeroase delegații străine.

În timpul ceremoniei au mai fost înnoilați frați și surori, care vor face parte din comanderiile nou înființate ale Prioratului Serbiei. Delegația României a fost onorată, ca de fiecare dată, prin cuvintele de laudă din partea tuturor Marilor Demnitari și a priorilor prezenți.

Bucurându-ne cu toții de frumoasele clipe petrecute în prezența Fraților și Surorilor din structurile templiere europene, am mulțumit Marelui Prior al Serbiei pentru ospitalitate și l-am rugat să ne răspundă la unele întrebări, din dorința de a face o scurtă prezentare a activității Ordinului în Serbia. Cu ajutorul și amabilitatea Nobilului Comandor Miodrag Nicolescu- Comanderia nr. 3 "Sf. Gheorghe" din București, care a asigurat serviciile de interpret, prezentăm interviul acordat de ES Marele Prior al Serbiei Dejan Jeremic.

Excelența sa, Marele Prior al Serbiei Dejan Jeremic

M.N.: Excelența Voastră Mare Prior al Serbiei, reîntâlnirea cu frații Templieri din Serbia a reprezentat, ca de fiecare dată, pentru delegația română și, în special, pentru Marele Prior General Magistral al României o mare bucurie și onoare. Vă felicităm pentru eforturile pe care le-ați făcut în vederea creșterii și întăririi Prioratului Serbiei! Câte Comanderii funcționează în prezent și câți membri are OSMTH în Serbia în momentul actual și ce puteți spune despre țelurile și planurile de viitor ale Prioratului Serbiei?

SDJ: Marele Priorat al Serbiei s-a dezvoltat foarte mult în ultima perioadă, funcționând cu 6 Comanderii, care numără în total 182 de membri activi. Până la sfârșitul acestui an, în Marele Priorat al Serbiei se vor forma încă două Comanderii, prin restructurarea membrilor din marile Comanderii care au peste 30 de Cavaleri, astfel încât să micșoram la 20 numărul lor; astfel vom avea 8 comanderii, împărțite în 3 Balivate. Pentru anul 2014 plănuim să întărim Marele Priorat al Serbiei prin creșterea numărului de Comanderii, prin micșorarea numărului de cavaleri în Comanderii la 15 membri, iar cu noii membri primiți să

realizăm o structură de 12 Comanderii, cu un total de 200 de membri. Aceste 12 Comanderii se vor distribui în 4 Balivate, care la rândul lor se vor împărți în două Priorate, toate sub conducerea Marelui Priorat al Serbiei. Referitor la țelurile și planurile de viitor, vă pot răspunde că Marele Priorat al Sebiei și-a propus trei obiective: 1. Păstrarea străvechilor reguli și credințe ale Cavalerilor Templieri, apărarea și susținerea Creștinătății și a Bisericii Ortodoxe a Serbiei; 2. Apărarea patrimoniului de valori și moștenirii originale, strângerea Cavalerilor într-o familie, care să se sprijine reciproc în apărarea și promovarea propriilor valori; 3. Deschiderea unei Bănci a OSMTH, care va asigura independența materială a Cavalerilor.

M.N.: Vă rugăm să aveți amabilitatea să ne prezentați Prioratele participante la Capitulum Internațional din Serbia.

SDJ: Aș menționa în primul rând Marele Priorat al României, un mare prieten și un exemplu de organizare, care ne-a onorat cu o delegație numeroasă, condusă de ES Dan Vasiliu, Marele Prior General Magistral al României, un adevărat prieten și un mare Cavaler, care se bucură de prețuirea noastră pentru susținerea oferită și pentru cuvintele sale frumoase față de efortul și activitatea noastră. Marele Priorat al Macedoniei, care ne-a onorat cu prezența ES Snežana Zečević, Marele Prior al Macedoniei, fostul Legat al nostru, căreia îi suntem recunoscători pentru ajutorul dat în crearea Marelui Priorat al Serbiei. Prioratul Principatului Monaco, care ne-a onorat cu prezența ES Domicio Cipriani, Priorul Principatului Monaco, cu care avem o foarte bună și prietenoasă colaborare. O bucurie specială ne-a oferit Marele Priorat al Franței, prezent cu o delegație în fruntea căreia s-a aflat ES Gerard Wilery, Marele Prior al Franței, un susținător prețios în toată perioada în care s-au derulat procedurile specifice pentru crearea Marelui Priorat al Serbiei, fapt pentru care îi mulțumim și pe această cale.

M.N.: Cum vedeți dezvoltarea relațiilor de colaborare și de susținere cu prioratele din Franța, România, Bulgaria, Monaco, Macedonia?

SDJ: Colaborarea cu Marele Priorat al României, precum și cu Marele Priorat al Bulgariei, este pentru noi prioritară, deoarece suntem cu toții parte din zona Balcanilor, unde avem toți aceleași probleme pe care trebuie, împreună, să

le rezolvăm. Considerăm Marele Priorat al României un mare prieten și exemplu, așa cum am mai arătat, și suntem onorați că avem de la ES Dan Vasiliu susținere în dezvoltarea noastră. ES Dan Vasiliu ne-a arătat și dovedit că este un mare prieten și un Mare Cavaler, pe care îl prețuim în mod excepțional. Cavalerii români pot să conteze întotdeauna că o să venim în ajutor la prima chemare. Considerăm că trebuie să strângem relațiile între România, Bulgaria și Serbia, deoarece aceste trei mari Priorate pot să fie pivotul pentru întărirea și păzirea Creștinătății și a principiilor Templiere în Balcani. Despre Franța și Macedonia pot afirma că le purtăm adânc respect pentru că au fost mereu aproape de noi, pentru că le datorăm înființarea noastră ca Priorat, referindu-mă aici la E.S. Gerard Wilery, Marele Prior al Franței, care ne-a susținut foarte mult de la început și a muncit mult pentru a ne ajuta când am avut probleme la constituirea Marelui Priorat al Serbiei, și la ES Snežana Zečević, Marele Prior al Macedoniei, care a fost Legatul nostru și a făcut multe pentru crearea Marelui Priorat al Serbiei. Din punctul acesta de vedere suntem foarte recunoscători Marelui Priorat al Franței și al Macedoniei. ES Domicio Cipriani, Priorul Principatului Monaco, este prietenul nostru. Prioratul lui este mic, dar el are o inimă mare și este întotdeauna pregătit să ajute. Avem o foarte bună și frățească colaborare.

M.N.: În sensul frumoaselor cuvinte despre România, având în vedere bunele relații între OSMTH România și OSMTH Serbia, puteți propune o serie de acțiuni comune în scopul susținerii dezvoltării OSMTH la nivel european?

SDJ: În primul rând, considerăm că trebuie să strângem legăturile reciproce întru cunoașterea și aplicarea învățăturilor și normelor vechi; pot exista relații materiale prin parteneriate, în posibile investiții financiare; trebuie să construim încrederea necondiționată între noi, deoarece suntem legați cu un jurământ sfânt în credința într-un Hristos și trebuie să fim gata să murim unii pentru alții, așa cum a fost în trecut și de abia atunci putem să planificăm ceva mai departe. Trebuie să ne arătăm demnitatea și hotărârea Templieră și nu să ne comportăm ca membrii unei biblioteci sau ca o grupare de cercetași.

MN. Excelență, va mulțumesc!

Interviu realizat de Nobilul Comandor Miodrag Nicolescu

Participarea delegației OSMTH România la Capitolul Internațional al Scoției

La invitația MARELUI PRIORAT AL SCOȚIEI, un grup de Cavaleri și Doamne ale Templului din România, în frunte cu ES Cavaler Mare Ofițer Sandu Cuturela, comandantul Comanderiei nr.1 „Dimitrie Cantemir”, au participat la FESTIVALUL DE COMEMORARE A SFÂNTULUI ANDREW, PATRONUL SCOȚIEI, între 9 și 11 noiembrie 2012.

La lucrările acestui Capitol, Delegația țării noastre a avut ocazia să reîntâlnească personalități dragi României: pe E.S. Gerard Wilery, Marele Prior al Franței, și pe Excelența sa Marele Prior al Serbiei Dejan Jeremic.

Templarii români, alături de alte delegații ale Ordinului Templier din Europa, au luat parte la Capitolul comemorativ de anul acesta, dedicat Sfântului Andrew, Patronul Scoției.

Locul ales pentru ceremonia și dineul de gală din data de 10 noiembrie 2012 a fost binecunoscutul Colegiu St. Salvator și Capela sa, datând din secolul al XV-lea, în pitorescul oraș istoric și port St. Andrews, în Regiunea Fife, la 40 de mile nord de capitala Edinburgh. Locul de întâlnire al templierilor a fost Dundee, „Orașul Descoperirilor”.

Cu această ocazie am vizitat și Capela Rosslyn. Denumită și Capela Sfântul Matei, aparține secolului al XV-lea, fiind înălțată în epoca domniilor lui James I și James IV. Capela Rosslyn a fost întemeiată de Sir William Sinclair, membru al unei familii de nobili scoțieni din Orkney, descendenți

din Cavalerii Normanzi. Lucrările capelei au început de ziua Sfântului Matei, la 21 septembrie 1446. Printre sculpturile întâlnite pe coloanele ce susțin greutatea Capelei Rosslyn se află mai multe scene biblice. Între acestea se remarcă următoarele: Isaacașezat pe altarul de jertfă, Avraam privindu-l, Samson ucigându-i pe filistenii, David omorând leul, scena întoarcerii Fiului Risipitor și scena Răstignirii. Detaliile înfățișate în piatră fac din acest lăcaș un loc misterios, plin de încărcătură istorică și ezoterică, în aceeași măsură.

Alături de aceste adevărate opere de artă se află și reprezentări ale unor scene din viața familiei regale. Împodobită cu o mulțime de figurine și detalii arhitecturale misterioase, Capela Rosslyn a fost, de-a lungul timpului, subiectul mai multor speculații privind legătura acesteia cu Masoneria, cu Cavalerii Templieri și cu Sfântul Graal. Unele dintre sculpturile întâlnite în interiorul capelei înfățișează plante originare din America - porumbul și aloe vera. Acest lucru este extrem de curios, ținând cont de faptul că America a fost descoperită de Columb abia la 15 ani de la ridicarea Capelei Rosslyn.

De o deosebită frumusețe este Coloana Ucenicului. Conform legendei, maestrul pietrar a simțit nevoia mistuitoare de a vedea o coloană originală din Roma antică, mai înainte de a se apuca de sculptarea acesteia. Până la întoarcerea din Roma, ucenicul său terminase deja de sculptat coloana. Într-un acces de furie, maestrul l-a lovit pe ucenic

atât de tare, încât acesta din urmă a murit. Capul nefericitului ucenic se află reprezentat în colțul opus celui în care se află așezată orga; tot aici se vede și cicatricea rezultată din urma loviturii fatale. Baza Coloanei Ucenicului este înconjurată de opt dragoni, din gura cărora iese un vrej de viță de vie ce înconjoară coloana până în vârful acesteia.

Pomul Cunoașterii, Yggdrasil, stă înfipt în pământ și ține, pe ramurile lui, cerul. Dragonii de la bază sunt puterile timpului, îngenucheate la rădăcina Pomului. Încercând această scurtă descriere a minunatei capele, realizezi că toate cuvintele sunt sărace, că pleci cu dorința de a te reîntoarce în acest loc, care îți lasă senzația că îl cunoști dintotdeauna, dar și că este un etern mister, în egală măsură.

Participarea la acest Capitol a reprezentat, pentru delegația țării noastre, un fericit prilej de a dezvolta subiecte de discuție foarte interesante, legate de dezvoltarea Ordinului la nivel continental, de a depăna amintiri speciale de la alte întâlniri similare și de a face un schimb foarte util de experiență cu participanții aflați la întâlnirea din St. Andrews, Scoția.

Se cuvine să menționăm numele membrilor delegației române, și anume: Nobilii Cavaleri și Doamne Ciprian Nicoară, Adina Cuturela, Ruggero Sbarra, Călin Milea, Laurențiu Nicolae, Radu Stănescu, Irina Airinei, Doina Gângoe și Comandantul Comanderiei nr. 1, ES Cavaler Mare Ofițer Sandu Cuturela.

Comanderia nr. 3 ”Sfântul Gheorghe” București

Sfântul Mucenic Gheorghe, purtătorul de biruință

Vorbind despre Sfântul Mare Mucenic Gheorghe, sau George, trebuie amintite și versiunile: Georgiu, Georz, Giurgiu, Iorgu; din greacă Gheorghios «agricultor» (c. 275/280 – d. 23 aprilie 303). Este un sfânt megalomartir, pomenit de aproape toate Bisericile tradiționale, de obicei pe data de 23 aprilie.

Marele Mucenic Gheorghe s-a născut în ținutul Capadochia, iar părinții lui l-au crescut în credința creștină. El a trăit în vremea domniei lui Dioclețian.

Prunc fiind, rămâne orfan de tată și, împreună cu mama sa, se mută în Palestina. Ajungând la vârsta desăvârșirii, tânărul Gheorghe a devenit prețuit de toți, prin pricepere și osteneală, în același timp fiind și viteaz în luptă. La un moment dat, ajunge conducător de oaste în garda împăratului. În anul 303, Dioclețian a început o aprigă prigoană împotriva creștinilor, aceștia fiind obligați să aleagă între idolii păgâni și dreapta credință în Hristos. Prigoana a ținut până în 313, când împăratul Constantin cel Mare, prin edictul de la Milan, declară creștinismul religie de stat, aducând astfel pace creștinilor. Sfântul Gheorghe, fiind născut din părinți creștini, a fost întemnițat de Dioclețian și supus la chinuri, ca să renunțe la credința sa. Mulți păgâni, văzând că Sf. Gheorghe a rămas viu în urma torturilor, s-au întors la credința în Iisus Hristos.

Legenda spune că, acolo, în temniță, Sf. Gheorghe, atingându-se de un mort, acesta a înviat, iar în momentul acela, împărăteasa Alexandra, soția lui Dioclețian, văzând acestea, a mărturisit credința ei în Hristos. Drept urmare, Dioclețian a poruncit să li se taie capetele și Mucenicului, și împărătesei Alexandra. În drumul spre osândă, împărăteasa și-a dat duhul, iar Sfântul Gheorghe, mulțumind lui Dumnezeu, și-a plecat capul sub sabie și a fost tăiat. Aceasta s-a întâmplat în 23 aprilie 303.

În credința populară, Sfântul Gheorghe este asociat adesea cu omorârea balaurului. Această legendă datează din secolul al XII-lea, iar una dintre variantele sale este “Legenda Aurea”. Se povestește cum un balaur imens și feroce a apărut lângă orașul Selenia din Lybia. Locuitorii trebuiau să-i ofere zilnic oi pentru a-i potoli foamea, iar când nu au mai avut oi, balaurul a cerut-o pe fata împăratului. Atunci a apărut un viteaz creștin, care s-a oferit să răpună balaurul. În unele icoane timpurii, fata împăratului este

înfățișată în gura balaurului, în timp ce un viteaz cu o sulită se luptă cu acesta. După ce a străpuns balaurul cu sulita, tânărul a dus-o pe prințesă la palatul împăratului, care i-a oferit mâna ei și jumătate din împărăție. Viteazul a refuzat, spunând că mai are multe alte lucruri de îndeplinit în lupta sa pentru apărarea bisericii și ajutorul săracilor și nedreptățiților; apoi le-a spus că numele lui este Gheorghe și a plecat, lăsând în urma sa bucuria oamenilor că au scăpat de pericol și numele lui, care este pomenit în toată creștinătatea. Recent, unele cercetări atestă ca Sfântul Gheorghe ar fi murit drept martir în Palestina la Diospolis. Alte scrieri, datând din secolele VI-VIII și care aparțin lui Teodosius, Antonius și Arculphus, prezintă zona Diospolis drept locul de venerare al Sfântului Gheorghe. Insemnele acestui Sfânt au fost introduse mai apoi de Richard Inimă de Leu, iar Crucea Sfântului Gheorghe, care este roșie pe fond alb, a apărut prima dată în 1284 drept steag al corăbiei “Lyme Regis”.

Se știe, apoi, că de multă vreme Gheorghe a fost și este ocrotitorul oștirilor române. Steagul Moldovei, trimis de Ștefan cel Mare la mănăstirea Zograful, din muntele Athos, are chipul Sfântului Gheorghe doborând balaurul. Acest chip al Sfântului, doborând balaurul, a fost la români ca o chemare la lupta creștinilor împotriva păgânilor otomani. O dovadă este și rugăciunea lui Ștefan cel Mare, scrisă pe steagul său: “O, luptătorule și biruitorule, mare Gheorghe, în nevoi și în nenorociri grabnic ajutorător și cald sprijinitor, iar celor întristați, bucurie nespusă, primește de la noi această rugămintea a smeritului tău rob, a Domnului Io Ștefan Voievod, din mila lui Dumnezeu, Domnul Țării Moldovei. Păzește-l pe el neatins în lumea aceasta și în cea de apoi, pentru rugăciunile celor ce te cinstesc pe Tine, ca să Te preamărim în veci. Amin”. Și aceasta a făcut-o în anul 7008 (1500), în al patruzecișitreiea an al îndelungatei sale domnii.

În ajunul zilei de 23 aprilie oamenii se pregătesc cu brazde verzi, tăiate sub formă pătrată, în care înfig ramuri înmugurite de salcie și flori galbene de primăvară. În noaptea sau dimineața zilei de Sf. Gheorghe, capul familiei așază brazdele, astfel împodobite, “de strajă” la stâlpii porților și ai caselor, la ferestrele și ușile caselor și grajdurilor, în grădini și pe mormintele din cimitire. Se crede că, astfel, oamenii, vitele și semănăturile sunt protejate de forțele malefice, ce deveneau extrem de active în acest moment de început al anului pastoral. Măsurile de protecție se luau mai ales împotriva strigoilor și strigoaicelor, care, conform tradiției, furau mana vitelor cu lapte. În Bucovina, brazdele și ramurile verzi erau păstrate peste an, pentru a fi folosite drept leacuri împotriva frigurilor sau pentru a fi amestecate în hrana animalelor (în credința că acestea vor fi protejate de puterea malefică a strigoilor) și pentru a fi puse în cuibarele cloștilor, pentru a avea pui cât mai mulți și pentru a le feri de boli și de ulii. O altă practică era împodobirea donițelor de muls vacile cu multă verdeță și flori de primăvară. Donițele, pline cu apă, se puneau în tinda casei, după ușa de la intrare. În dimineața zilei de Sf. Gheorghe, apa era turnată în hrana animalelor, crezându-se că, astfel, va spori laptele vitelor și că vor fi protejate de toate relele. Întrucât Sf. Gheorghe era considerat a fi Cap Mare de Primăvară - moment important în derularea timpului calendaristic - în preziua sărbătorii, dar și pe parcursul celor trei zile în care era celebrat, erau îndeplinite numeroase ritualuri de aflare a ursitei și a norocului.

Trebuie menționat că importanța acestui Mare Mucenic se regăsește și în faptul că Sfântul Gheorghe este ocrotitor al următoarelor orașe: Barcelona, Beirut, Ferrara, Freiburg, Genova, Liov, Ljubljana, Lod, Londra, Moscova, Pomorie, Preston, Qormi sau Città Pinto, Rio de Janeiro, Botoșani, Timișoara și Drobeta Turnu-Severin.

Comanderia nr. 3 Sf. Gheorghe, București, s-a reorganizat în luna martie 2013, având o nouă componență.

La prima întâlnire din acest an au fost propuse o serie de activități care să dea valoare acestei comanderii, din care fac parte Doamne și Cavaleri cu o deosebită ținută morală, cu vechime și experiență în OSMTH. Din agenda primei întâlniri subliniem un raport asupra lucrărilor de la Capitulum Național al OSMTH, o prezentare a mesajului prioral cu privire la reorganizarea Ordinului ce va avea loc în anul 2014.

În acest sens, a fost reamintită importanța evenimentelor de anul viitor, evenimente legate de celebrarea a 10 ani de când Ordinul Templier funcționează în România, festivități pe care trebuie să le așteptăm pregătiți pentru a onora cum se cuvine Capitulum Internațional ce se va organiza și care va avea o încărcătură specială.

Nu în ultimul rând, trebuie să amintim obligația tuturor de a se implica în activitățile specifice Ordinului Templier, de a respecta Regulile și Regulamentele Ordinului, de

Prima acțiune a Comanderiei nr. 3 în noua structură a constat în trimiterea unor dulciuri și alimente pentru copiii familiilor unor angajați de la Federația Română de Atletism. Este vorba despre cei care îngrijesc terenurile, sălile și piste, avand remunerații la nivelul muncitorilor necalificați. Această donație a fost făcută cu ocazia Sărbătorilor de Paște din acest an, fiind un mic gest pentru copiii ai căror părinți au posibilități financiare reduse.

a participa la activități comune alături de alte comanderii și de a respecta deciziile și ordinele Marelui Prior General Magistral al României.

Propunerea de a participa la evenimentele organizate de către Marele Priorat General Magistral al României s-a materializat prin participarea Nobilului Comandor Miodrag Nicolescu și a Priorul ui Regional al Bucureștilor și Ilfovului ES Mare Ofițer Comandantul Pro Tempore al Comanderiei Mihaela Dimitrescu la Capitulum Internațional al Serbiei, care s-a desfășurat la Belgrad, alături de o numeroasă delegație a României.

De asemenea, toți cei prezenți și-au manifestat disponibilitatea de a sprijini proiectele lansate de Marele Priorat General Magistral al României, în mod special de a susține Proiectul „Non Nobis Domine.” lansat în anul 2011, care s-a materializat prin apariția unei publicații periodice ce cuprinde lucrări din domeniul artei, culturii, spiritualității, precum și articole și rapoarte realizate de Surorile și Frații Templieri,

inspirate din activitățile comanderiilor din care fac parte.

Comanderia Nr. 3 ”Sfântul Gheorghe” București este Conduasă de ES Mare Ofițer Mihaela Dimitrescu, Prior al Prioratului Bucureștilor și Ilfovului, având în componență următorii Nobili Cavaleri și Doamne: Ana Maria Pangică, Mihaela Prejoianu, Irina Airinei, Doina Gângoe, Gavril Gheorghevici, Adrian Șerban, Gabriel Anghel, Andrei Vernica, Cristea Cătălin, Cocu Marian, Nobilul Ofițer Radu Călin Georgescu, Nobilii Comandori Miodrag Nicolescu și Adrian Andrei Vuță (Comandant emerit).

Textul a fost preluat și adaptat folosind următoarele surse:

Gabriela Szilveszter, Loredana NI, Ovidiu Pop, ro.orthodoxwiki.org/, http://www.crestinortodox.ro/datini-obiceiuri-superstitii/obiceiuri-sfantul-gheorghe-6.html, Cine a fost Sfântul Gheorghe, 2012, Radu Ștefănescu, Evenimentul zilei, Panteon creștin - Sfântul Mare Mucenic Gheorghe, 2004, Revista Magazin , Amprente ale spiritualității noastre - Sfântul Mare Mucenic Gheorghe, 2003, Revista Magazin

Comanderia nr. 2 ”Stephan Ludwig Roth”, București

Activitatea Comanderiei nr. 2 este una dintre cele mai reprezentative pentru specificul acțiunilor caritabile ale OSMTH. Conducerea Comanderiei a fost preluată din anul 2011 de către ES Mare Ofițer Adrian Bădescu. Cel mai important proiect al acestei comanderii este legat de susținerea materială și financiară a unei organizații nonguvernamentale, respectiv Fundația Casa Lidia din comuna Domnești, județul Ilfov.

Aici sunt adăpostiți copii orfani și/sau fără posibilități materiale, care au primit susținere din partea tinerilor Cavaleri și Doamne ale Templului din cadrul comanderiei. Trebuie specificat că suma totală a donațiilor se ridică până în prezent la peste la 6.000 lei, sumă din care au fost achiziționate articole de îmbrăcăminte și încălțăminte, un aparat de aer condiționat, cadouri cu diferite ocazii etc.

În același timp, ținând seama de situația financiară precară a fundației, au fost luate măsuri pentru asigurarea cu alimente, medicamente și produse de igienă. Atenția față de copii s-a materializat și prin asigurarea consultației pentru stabilirea problemelor de ordin stomatologic, consultațiile fiind asigurate de medicul stomatolog Nobilul Cavaler Cătălin Cristea din Comanderia nr.3 ”Sf. Gheorghe” București.

Dar pentru că proverbul spune că ”să înveți omul să pescuiască, nu să îi dai pește”, în curtea fundației a fost construit un solar, unde copii îngrijesc plantele care, rodind, asigură o parte din alimentația zilnică, fiind o lecție de viață, învățând să organizeze și să își gestioneze munca și resursele.

Nu a fost omisă nici grija pentru timpul liber petrecut într-un mod plăcut și instructiv, organizându-se pentru copii vizite la Muzeul de Științe al Naturii ”Grigore Antipa” , la Gradina Zoologică etc., iar pentru activitatea și rezultatele copiilor, Moș Crăciun și Iepurașul de Paște au venit încărcați de

daruri, dulciuri, jucării etc.

Prezența activă a Comanderiei nr. 2 București s-a materializat prin participarea la acțiunile importante ale OSMTH, desfășurate la Alba Iulia, Capitulul Național, Capitule Internaționale alături de Marele Prior General Magistral și de Mari Demnitari ai Ordinului, întâlniri de socializare, programul ”Joaia veselă” etc., unde participarea a fost dintre cele mai remarcabile. Este de subliniat faptul că la eforturile financiare au participat toți membrii comanderiei, dar și alți frați care au dorit să se alăture acestor activități: ES Cavaleri Mari Ofițeri CORNEL HAGIESCU, ADRIAN BĂDESCU, Nobilii Ofițeri ANDI CIORICIU, ROBERT MARINESCU , CRISTIAN PRIBOI, DAN POPOVICIU, Nobilii Cavaleri și Doamne ale Templului RADU MILEA, AURELIAN ALIMAN, ROXANA NICOLESCU, IOAN PELIGRAD, BOGDAN MORARU, GEORGIANA TEODORESCU (scut.), CEZAR OPREA (scut.), LIVIU STATE (scut.), IONUT POPESCU (scut.), ANDREI TIBULEAC (scut.), ȘTEFAN IONIȚĂ (scut.), MARIUS PENE (scut.), ANDI POPESCU (scut.), ROXANA CHIRIAC (serg.), GHEORGHE LUNGU (serg.).

”Stephan Ludwig Roth (1796-1849).- Comanderia2 poartă numele uneia dintre cele mai reprezentative figuri ale intelectualității de la 1848 din Transilvania, Stephan Ludwig Roth. Acesta a fost fiul directorului liceului din Mediaș, Gottlieb Roth. A văzut lumina zilei la 24 noiembrie 1796, în casa din incinta Castelului din Mediaș, alipită Turnului Funarilor. Roth a fost un gânditor umanist, istoric, profesor și pastor luteran sas din Transilvania, participant la Revoluția de la 1848. A urmat studiile liceale la Sibiu și cele superioare, de teologie, la Tübingen. Suplimentar a urmat cursuri de fizică, chimie, matematică, psihologie și pedagogie. La 4 iulie 1820 a obținut titlul de doctor al universității din Tübingen, susținând teza, revoluționară pentru vremea aceea, ”Esența statului”. Timp de doi ani, din 1818 până în 1820, a fost colaborator al marelui pedagog Johann Heinrich Pestalozzi, la școala specială

de la Yverdon, unde și-a însușit ideile maestrului, ale iluminismului, dar și moderna teză a „egalității limbilor și naționalităților”. Roth refuză demnități academice și se întoarce în orașul natal, pentru că, spunea el, “cunoștințele dobândite ar putea fi folosite în patria scumpă, prin înființarea de școli sătești și prin îmbunătățirea învățământului”. Întors în Transilvania, Stephan Ludwig Roth a intrat în învățământ, fiind numit profesor și director al liceului săsesc din Mediaș. În 1834 a fost înlăturat din învățământ pentru convingerile sale prea radicale, fiind obligat de situație să devină predicator și pastor la Mediaș, apoi la Nemșa și Moșna, continuând să susțină comasarea suprafețelor agricole mici, metode noi de prelucrare a pământului, cultivarea plantelor industriale, introducerea plugului de fier, înființarea de ferme-model, dar și construcția de drumuri sau căi ferate, reformarea învățământului și înființarea mai multor școli sătești, a unei școli pedagogice, menită a combate înapoierea și sărăcia, întrucât „conștiința omului se luminează prin educație și cultură”. La sugestia lui Roth, în programa de învățământ au fost introduse, de exemplu, ca materii distincte gimnastica și muzica. Stephan Ludwig Roth a participat și la Marea Adunare populară de la Blaj, din 3/15 mai 1848, unde a văzut deșteptată conștiința națională a românilor și hotărârea zecilor de mii de țărani de a sfărâma lanțurile seculare ale iobăgiei și de a se uni cu Țara.

În 21 octombrie 1848, Roth a fost numit în Comitetul de Pacificație și apoi comisar imperial plenipotențiar în 13 sate de pe Târnave, militând pentru frăție, egalitate în drepturi, desființarea iobăgiei fără răscumpărare plătită de țărani, fără jafuri și spânzurători, iar împreună cu Ștefan Moldovan, protopop al Mediașului, a dispus încetarea obligațiilor feudale (deziobăgirea) în 13 sate din zona Târnavelor. În ianuarie 1849, lui Roth i-a murit soția și s-a întors la Moșna, având promisiune de amnistie de la generalul revoluționar Józef Bem, dar Lajos Kossuth și comisarul său, Ladislau Csányi, n-au ținut cont de aceasta și l-au arestat în 21 aprilie 1849, fiind condamnat la moarte prin

împușcare de către „tribunalul de sânge” al nobililor de la Cluj, pentru „înaltă trădare”, deși ajunsese de curând doar, vădov cu cinci copii minori. Sentința a fost executată la trei ore după pronunțare.

A fost înmormântat la Mediaș, unde i s-a ridicat un monument, unde există o casă memorială (pe strada Herman Oberth 10, din Mediaș) și un bust în fața liceului ce-i poartă numele. O serie de personalități și-au exprimat impresii despre Stephan Ludwig Roth:

“Ceea ce constituie originalitatea acestui om capabil de a exprima într-un stil personal idei de un adânc adevăr, găsite în cetirea sa desigur, dar și în propria sa intuiție, e, într-o epocă de formule și formalism, desfacerea de lucruri din afară, căutarea sinceră a soluțiilor din jurul său însuși, prin observație și iubire”.
Nicolae Iorga

“Stephan Ludwig Roth a fost unul dintre cei mai progresiști intelectuali ai Transilvaniei, influența sa exercitându-se deopotrivă atât în sectoarele cultural-economice, cât și în cele social-politice. Plecând de la realitatea etnică a Transilvaniei, el a militat cu însuflețire pentru respectarea drepturilor tuturor naționalităților și pentru crearea unui climat favorabil progresului în toate domeniile”.
Vasile Netea

“Provenit din rândurile uneia dintre naționalitățile conlocuitoare - cea săsească - Stephan Ludwig Roth s-a ridicat deasupra oricărui spirit îngust și a reușit să aducă o însemnată contribuție la exprimarea năzuințelor de progres în Transilvania, sub semnul libertății și egalității în drepturi a tuturor naționalităților ...” Camil Mureșan

“Intelectualul înaintat sas Stephan Ludwig Roth a fost îndrumător al poporului său, un luptător hotărât pentru progres. Spirit clarvăzător, publicist de seamă, militant cu vederi înaintate în problema națională, Roth a fost neîndoielnic una dintre figurile cele mai luminoase ale intelectualității săsești ...”
- Dan Berindei

Materialul și fotografiile au fost preluate după www.bing.images/roth/ și wikipedia.ro de către ES Mare Ofițer Comandor Adrian Bădescu, fiind utilizate următoarele surse: Petru Forna - Stephan Ludwig Roth. Prima și ultima scrisoare. În: Stephan Ludwig Roth. Comunicări. Cluj-Napoca, 1999, p.9-14, Lucian Giura - Pe urmele lui Stephan Ludwig Roth (Ed. Universității “Lucian Blaga”, Sibiu, 1999, 213 p.), Gheorghe Iancu - Stephan Ludwig Roth-evocat de ziarul “Patria” din anul 1919. În: Stephan Ludwig Roth. Comunicări (Cluj-Napoca, 1999, p.15-18). “Topografia monumentelor din Transilvania. Municipiul Medias” , Alexandru Avram, Ed.”ALTIP” Alba-Iulia, Sibiu 2006 (Ministerul Culturii si Cultelor, Muzeul Național Brukenthal, Bibliotheca Brukenthal, III)

Comanderia nr. 16 “Johannes Marcus Larmenius”, Bistrița

Ca în fiecare an, așa cum ne-a obișnuit, Comanderia ”Johannes Marcus Larmenius” din Bistrița a desfășurat o serie de acțiuni care se încadrează în specificul sărbătorilor creștine. Cu ocazia Crăciunului, membrii Comanderiei au împlinit una dintre activitățile propuse pentru anul 2012, respectiv organizarea Concertului de colinde “OARE UNDE PE PĂMÂNT”.

Cu binecuvântarea Preafericitului Andrei, Mitropolitul Clujului, Albei, Crișanei și Maramureșului, cu sprijinul și participarea nemijlocită a Părintelui Protopop Alexandru Vidican, concertul s-a desfășurat în străvechiul lăcaș ”Intrarea în Biserică a Maicii Domnului”, binecunoscut tuturor

prin istoria de sute de ani. Toți creștinii din Bistrița prezenți la această luminoasă adunare, au ascultat minunate colinde tradiționale și imnuri religioase vestitoare ale Nașterii Mântuitorului, Iisus Hristos. Pentru reușita acestui eveniment și-au dat concursul Corul Liceului ”T. Jarda” și interpretul de muzică folk Florin Săsărman, binecunoscut pentru minunatele sale colinde.

Se cuvine să subliniem prezența la această acțiune, alături de Frații din Comanderie, a Fratelui Valer Sînmihăian, care, deși era internat în spital, într-o stare de sănătate destul de delicată, cu branula în braț, a dorit să fie alături de camarazii săi în acest moment de reculegere și apropiere de minunea Nașterii Domnului.

Atmosfera caldă și încărcată de frumusețea și pioșenia Crăciunului i-au transpus pe toți cei prezenți în frumoasa lume a copilăriei, fiind cuprinși de nostalgie și de profunzimea

teologică a tradițiilor românești. La finalul Concertului, colindele au continuat la o cină frățească la care au participat și oficialii invitați la concert.

La organizarea acestui eveniment au contribuit mulți membri ai Comanderiei, dintre care menționăm pe Nobilii Cavaleri: Valer Sînmihăian, Alexandru Petrișor, Ovidiu Frenț, Marcel Hosu, Ioan Măgădan, Ioan Turc, Codrin Redeleanu, Remus Furtună, Liviu Olariu Jr., Florin Săsărman și Comandantul Liviu Olariu. Mulțumiri lui Florin Săsărman pentru sprijinul și implicarea deosebite, din partea tuturor! Pentru viitor nu dorim decât ca Dumnezeu să ne ajute în faptele bune pe care le vom face!

Nobilul Cavaler Comandor Liviu Olariu

Comanderia nr. 22 “Radu cel Mare”, Pitești

Comanderia nr. 22 „ Radu cel Mare” din Pitești este una dintre cele mai reprezentative din cadrul Prioratului ”Valahiei”. Fostul Comandant, Nobilul Cavaler Comandor Florin Gruianu, a gestionat eficient resursele acestei structuri, dând un caracter permanent activităților Comanderiei, și având posibilitatea de a realiza unele acțiuni caritabile pe tot parcursul anului 2012, amintind aici pe cele mai reprezentative: donații de pachete cu alimente și cadouri cu ocazia Sfințelor Sărbători Pascale și cu ocazia Sărbătorilor de Crăciun, îndreptate către

unele familii nevoiașе din Pitești.

Trebuie sublinat că activitatea Comanderiei a fost una eficientă și în sensul respectării calendarului Capitulelor, program stabilit de comun acord la începutul anului 2012. O atenție deosebită a fost acordată completării și actualizării evidențelor Comanderiei, precum și completării bazei logistice pentru promovarea și buna funcționare a Comanderiei nr. 22, conform raportului anual prezentat la Capitulum Național al OSMTH din luna martie 2013.

Un proiect deosebit a fost acela de a sprijini copiii cu rezultate deosebite la învățătură și în activitatea extrașcolară, având grup țință copiii de la Liceul de Artă ”Dinu Lipatti” din Pitești. În urma evaluării rezultatelor, la sfârșitul anului școlar, membrii

Comanderiei nr. 22 „ Radu cel Mare” au organizat o tabără în Delta Dunării pentru 12 dintre cei mai valoroși tineri.

Copiii, însoțiți de două cadre didactice, au petrecut câteva zile de neuitat în mirificul peisaj al Deltei, bucurându-se de frumusețile acestei zone. Proiectul a fost posibil cu sprijinul Priorului Regional al Valahiei, ES Cavaler Mare Cruce Iuliu Stockolsa.

Activitatea Comanderiei din Pitești va continua pe termen scurt ca și până acum, cu respectarea programului de întâlniri al Comanderiei, cu inițierea unor acțiuni caritabile și cu participarea la acțiuni ce se vor desfășura la nivel național.

www.osmth.ro

ISBN 978-973-0-12779-9

